

בש"פ 4348/22 - סאלח אלגרושי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 4348/22

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: סאלח אלגרושי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע בתיק עמ"ת 26527-06-22 שניתנה ביום
19.6.2022 על ידי כבוד השופט ע' כהן

בשם המבקש: עו"ד מרינה גלדקי

החלטה

- לפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעמ"ת 26527-06-22 (השופט ע' כהן) מיום 19.6.2022, במסגרתה נדחה ערר המבקש על החלטתו של בית משפט השלום באשקלון במ"ת 12989-10-21 (השופט ד' משעלי ביטון) מיום 9.6.2022. בית משפט השלום דחה את בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטתו המורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו.
- ביום 6.10.2021 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של סחר בסמים מסוכנים, וכן עבירה של הסתייעות ברכב לעבור עבירה. על-פי המתואר בכתב האישום, המבקש מכר לסוכן משטרתי, בארבעה מועדים שונים, סמים מסוכנים מסוג קוקאין וקנבוס.
- בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים בעניינו. בדיון שהתקיים בבית משפט השלום ביום 20.10.2021, הסכים המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך עתר להזמנת תסקיר מעצר שיבחן אפשרות לשחרורו לחלופת מעצר. בית משפט השלום בחן את חומר הראיות ואת עילת המעצר, ובהחלטתו מאותו היום הורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים מבלי להורות על הגשת תסקיר. בית

משפט השלום קבע כי מן המבקש נשקפת מסוכנות ממשית לציבור, לאור תפקידו הפעיל בשרשרת הסחר, כמות הסם שנמכרה בעסקאות, ולכך שמדובר בסוגים שונים של סמים. עוד ציין כי המבקש נעדר עבר פלילי רלוונטי, אך כי הוא בעל הרשעות קודמות בעבירות אלימות.

4. ביום 22.3.2022 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעיל. בית משפט השלום קיים דיון בבקשה ביום 25.4.2022, ובסיומו הורה על הגשת תסקיר מעצר לנוכח חלוף הזמן בו מצוי המבקש במעצר. בהחלטתו ציין בית משפט השלום כי מטרת התסקיר היא להניח לפניו "תמונה מלאה" בהתייחס למצבו של המבקש ולנסיבותיו האישיות.

5. ביום 25.5.2022 הונח לפני בית משפט השלום תסקיר מעצר הממליץ על שחרורו של המבקש למעצר בית בביתו שברמלה, בפיקוח אשתו, גיסו וקרוב משפחה נוסף. בתסקיר צוין, בין היתר, כי קיים סיכון להמשך מעורבות פלילית מצד המבקש בעתיד. עם זאת, התרשם שירות המבחן מנכונותו של המבקש "להשתלב בשיחות ולהעמיק בבחירותיו" ומשכך המליץ על שחרורו לחלופה המוצעת. עוד העריך שירות המבחן כי המפקחים המוצעים מודעים לנסיבות מעצרו של המבקש, וכי ביכולתם להפחית את מסוכנותו.

6. בהחלטתו מיום 9.6.2022 דחה בית משפט השלום את הבקשה לעיון חוזר. בהחלטתו נקבע כי חלופת המעצר המוצעת אינה הולמת, הואיל והמבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו מביתו שברמלה, עת התגורר בו עם אשתו, בסמיכות מקום לקרובי המשפחה הנוספים אשר הוצעו כמפקחים. עוד עמד בית משפט השלום על היותו של המבקש "נטוע" באופן עמוק בעולם הסמים. בסיכומו של דבר, קבע בית משפט השלום כי יש להותיר את המבקש במעצר עד לתום ההליכים.

7. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי. בהחלטתו מיום 19.6.2022 דחה בית המשפט המחוזי את הערר ואישר את קביעת בית משפט השלום, ולפיה חלופת המעצר המוצעת אינה נותנת מענה ראוי למסוכנות המבקש. בהקשר זה ציין בית המשפט המחוזי כי למבקש ישנה "נגישות גם לסמים וגם לקשרים חברתיים שליליים" בביתו שברמלה. עוד ציין כי שירות המבחן נתן משקל יתר לנכונותו של המבקש להשתלבות בהליך טיפולי. בית המשפט המחוזי עמד על כך שככלל, שלב המעצר אינו השלב המתאים להליך טיפולי וקבע כי בנסיבות המקרה דנן לא נתקיימו התנאים הקבועים בפסיקה לשחרור לחלופה טיפולית. לבסוף, קבע בית המשפט המחוזי כי ככל שבית משפט השלום יקבע שניתן לאיין את מסוכנות המבקש ותימצא חלופה הולמת, ניתן יהיה לשקול בעתיד את שחרורו.

8. בבקשה שלפני עותר המבקש להורות על שחרורו לחלופה המוצעת. לטענתו, החלטת בית המשפט המחוזי סותרת את המלצתו החיובית של שירות המבחן ואינה מתחשבת בשיקולים רלוונטיים, ביניהם הימשכות ההליכים וחלוף הזמן בו הוא שוהה במעצר. לדבריו, בית המשפט המחוזי לא התייחס לטענותיו בסוגיות אלה ואף לא לטענותיו לעניין חלופת המעצר המוצעת. לטענתו, העסקאות המיוחסות לו בוצעו באמצעות שיחות ממכשיר הטלפון הנייד שלו, ומחומר הראיות לא עולה כל אינדיקציה למיקומן הגיאוגרפי. משכך, לטענתו, שגה בית משפט השלום בקביעתו כי העבירות בוצעו בביתו שברמלה. עוד טוען המבקש כי שגה בית משפט השלום משביסס את הערכותיו בעניינם של המפקחים המוצעים על אדנים שאינם "ניתנים לבחינה באופן שכלתני" ובניגוד להמלצת שירות המבחן.

9. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

כלל הוא כי בקשת רשות לערור תיבחן לפי אמת מידה מצמצמת, ולפיה תינתן רשות לערור רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או כאשר מתקיימות נסיבות ייחודיות המעלות חשש לעיוות דין המצדיקות התערבות (ראו: בש"פ 5678/18 מדינת ישראל נ' שבו, פסקה 11 (26.7.2018); בש"פ 2714/21 רצון נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (26.4.2021); בש"פ 2092/22 ואקנין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (24.3.2022)). בחינת הבקשה לפי אמות מידה אלה מעלה כי זו אינה באה בגדרם של אותם מקרים חריגים. חרף ניסיונו של המבקש לשוות לטענותיו נופך עקרוני, לא התרשמתי כי עלה בידו להצביע על טיעונים החורגים מעניינו הפרטי או להראות שנגרם לו עיוות דין.

כידוע, אין בהמלצתו של שירות המבחן כדי לכבול את שיקול דעתו של בית המשפט, ודחיית ההמלצה, כשלעצמה, לא תקים, ככלל, עילה למתן רשות לערור (ראו: בש"פ 6606/13 צרפתי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (30.10.2013) ורבים אחרים). בית המשפט המחוזי, כמו בית משפט השלום לפניו, בחן את המלצות התסקיר תוך התייחסות לטיב העבירות המיוחסות למבקש, לחומר הראיות ולטענות הצדדים, וקבע בהחלטה מפורטת ומנומקת כי חלופת המעצר המוצעת אינה חלופה ראויה העשויה לאיין את מסוכנותו. יתר על כן, קביעותיו של בית משפט השלום באשר לאי-התאמת החלופה נסמכו גם על התרשמותו הבלתי אמצעית מהמפקחים המוצעים. בית המשפט המחוזי מצא אף הוא כי מדובר בחלופה בעייתית, ולא מצאתי כל עילה להתערב בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות בעניין זה.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ז' בתמוז ה'תשפ"ב (6.7.2022).

ש ו פ ט ת